

XVI.

Danskernes Ankomst til Tranquebar.**Jesuiternes Frømstilling.**

Ved *Knud Heiberg*, Missionær i Madras.

En »Historicus«, som aabenbart er en af de portugisiske Katolikker, der har deres Hovedkvarter i Mylapore, Madras' sydlige Forstad, i hvis katolske Domkirke Apostelen Thomas' Grav vises, offentliggjorde forleden Dag nedensaaende Beretning om Danskernes Ankomst til Tranquebar. Da den maaske ogsaa kan interessere »Historici« i Danmark, gengives Beretningen her paa Dansk efter den engelske Oversættelse fra Latinen i Jesuitermissionens aarlige Indberetninger, »Litteræ Annuæ«.

Litteræ Annuæ. 1620. I Juli i dette Aar ankom tre Skibe med Kættere fra Danmark. Efter at være komne ind i Havnen kastede de Anker. Nogle af Danskerne gik i Land; Morer [3: Muhammedanere] ventede paa dem, i Haab om ved Hjælp af dem at drive den kristne Religion ud af Landet og saaledes blive helt fri til at udbrede deres falske Sekt til deres Hjærters Tilfredsstillelse. Forat deres Plan bedre skulde lykkes, førte de straks Danskerne til vor Kirke, som da netop var forladt og uden Forsvar, da Pateren, ansat der, var rejst til Negapatam i vigtige Forretninger. Da de fandt Døren lukket, brød Morerne hjulpne af Danskerne den op, en let Sag, naar

man havde godt Værktøj. Morerne viste dem Kirken i alle Enkeltheder, idet de anførte mange Grunde forat overbevise dem om, at det var det bedste Sted for dem at indrette sig og bo. Danskerne vendte tilfredsstillende tilbage til deres Skibe forat hente flere Folk og alt, hvad der var nødvendigt til at befæste Huset med og dér at etablere et Factori. Ved Efterretningen herom forlod Pateren hastigt Negapatam forat vende tilbage til sin Kirke, uden at faa besørget de vigtige Forretninger, som havde ført ham did. To Dage efter kom Kætterne, fast bestemte paa, at de vilde have Huset for dem selv. Men Pateren, ledsaget af Stedets Folk, gik dem i Møde og talte paa en saadan Maade til Odigar'en eller Herren paa Stedet, som var med Danskerne, at han fik dem til at opgive deres Plan, idet han højlydt proklamerede, at Nayakkan'en, Landets øverste Konge, ikke vilde synes om, naar han saa' dem tage en Plads i Besiddelse, som Patrene havde besiddet i 40 Aar. Da Odigar'en saa' denne Sagernes Vending, opgav han det, og raadede Danskerne til at sende en Foræring til den øverste Konge, som de kalder „Nayakkan“, forat han skulde sende en skreven Ordre, om at Kirken skulde udleveres til dem forat blive brugt som et Factori. De sendte 1000 Patacas (en P. var omtrent = 2 Rs.), fordi Folk her foretrække disse Mønter for andre af højere Værdi (?), medens Pateren kun sendte sine Ejendomsdokumenter og blev støttet af en anset Mand her paa Stedet. Kongen, som forstod deres Plan, befalede, at Danskerne skulde behandles godt og indkvarteres i Morernes Moské, hvor de er forblevne hidtil, meget skamfulde og meget vrede over, at vor Kirke ikke blev skænket dem. Og saa meget længes de efter at profanere vort Tempel, at de, da een af deres Præster døde, forsøgte alt, hvad de kunde, forat begrave ham i vor Kirke; men de kunde ikke sætte det igennem. Pateren vendte, efterat have laaset Dørene saa sikkert som han kunde, tilbage til Negapatam. Han undlader ikke fra Tid til anden at rejse hjem til Tranquebar og trøste vore Kristne, som længes overmaade meget efter Paterens Nærværelse og Undervisning, han som er deres Forsyn i alle deres Prøvelser og al deres Nød.

Kotagiri 28. Juli 1908.